

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL TIMIȘOARA
SECȚIA PENALĂ

ÎNCHEIERE CAMERĂ PRELIMINARĂ

Ședința camerei de consiliu din data de 09 februarie 2024

Completul de judecată constituit din:

JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ: ANCA CORLAN
JUDECĂTOR DE CAMERĂ PRELIMINARĂ: ADRIANA STOICESCU
GREFIER: IONELIA-ISABELA ANCUȚERU

Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism - Serviciul Teritorial Timișoara a fost este reprezentat de procuror Loredana Felicia Mocan

Pe rol se află judecarea contestației declarată de contestatorul Bojescu Dănuț Ioan, împotriva încheierii penale nr. 440 din data de 06.12.2023 pronunțată de judecătorul de cameră preliminară de la Tribunalul Arad în dosarul nr. 2948/108/2023/a1.

Mersul dezbaterilor și concluziile părților au avut loc în ședința publică din data de 25 ianuarie 2024, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, în baza art. 391 alin 1 și 2 raportat la art. 405 alin. 1 din Codul de procedură penală, modificat prin Legea nr. 130/2021, a stabilit termen pentru deliberarea, redactarea și pronunțarea hotărârii, la data de 08.02.2024, iar ulterior la data de 09.02.2024 prin punerea acesteia la dispoziția părților și a procurorului, prin mijlocirea grefei instanței.

JUDECĂTORII DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra contestației de față, constată următoarele:

Prin *încheierea penală nr. 440* din data de 06.12.2023, pronunțată de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad în dosarul nr. 2948/108/2023/a1 s-au dispus următoarele:

În baza art. 342 rap. la art. 36 și art. 41 CPP, a constatat că Tribunalul Arad este competent să soluționeze cauza.

În baza art. 345 alin.1 Cod procedură penală s-au respins cererile și excepțiile formulate de inculpatul BOJESCU DĂNUȚ IOAN (aflat sub control judiciar), prin apărător ales, ca nefondate.

În baza art. 346 alin. 2 Cod procedură penală, a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală în dosarul nr. 116/D/P/2023 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a

Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism –Biroul Teritorial Arad, privind pe inculpatul: BOJESCU DĂNUȚ IOAN, pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- trafic internațional, operațiunea de introducere în țară (pct. 4) de droguri de mare risc (MDMA), fără drept, prev. de art.3 al.2 Legea 143/2000;

- trafic intern de droguri de risc (o acțiune de deținere în vederea comercializării pct.10) și de mare risc (5 acțiuni de vânzare pct.2,3,5,6,8 respectiv 2 acțiuni de transport, deținere în vederea comercializării în Arad și Zimbru pct.9,10) în formă continuată, prev. de art. 2 alin.1 și 2 Legea nr.143/2000 cu aplic art. 35 al. 1 C.p. (7 acte materiale din care 6 având ca obiect doar droguri de mare risc pct. 2,3,5,6,8,9 și 1 având ca obiect atât droguri de risc cât și de mare risc pct.10) cu aplic circumstanței agravante prev. de art. 13 alin. 1 lit. d Legea nr.143/2000 (folosirea minorilor la săvârșirea infracțiunii)

- în concurs real și formal de infracțiuni prev. de art. 38 alin.1 și 2 C.p. (Deciziile ICCJ nr.3/2017 și nr.15/2017)

- ambele cu aplicarea circumstanței atenuante judiciare prev.de art. 75 alin. 2 lit. a C.p.

A dispus începerea judecării cauzei privind pe inculpatul BOJESCU DĂNUȚ IOAN.

În baza art. 275 alin.2 Cod procedură penală a obligat inculpatul să plătească statului suma de 150 lei, reprezentând cheltuieli judiciare avansate de către stat.

Pentru a pronunța această încheiere, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul nr. 116 D/P/2023 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Biroul Teritorial Arad la data de 04.10.2023 și înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 01.05.2023, a fost trimis în judecată inculpatul BOJESCU DĂNUȚ IOAN, în stare de arest preventiv, pentru săvârșirea infracțiunilor de trafic internațional, operațiunea de introducere în țară, de droguri de mare risc (MDMA), fără drept, prev. de art. 3 alin. 2 Legea 143/2000 (închisoare 10-20 ani și interzicerea unor drepturi); - trafic intern de droguri de risc și de mare risc în formă continuată, prev. de art. 2 alin.1 și 2 Legea 143/2000 cu aplicarea art. 35 al. 1 C.p. (7 acte materiale) cu aplicarea circumstanței agravante prev. de art. 13 alin. 1 lit. d Legea nr.143/2000 (folosirea minorilor la săvârșirea infracțiunii), cu aplicarea circumstanței atenuante judiciare prev. de art. 75 al.2 lit. a C.p., aflate în concurs real și formal de infracțiuni prev. de art. 38 alin 1 și 2 C.p. (Deciziile ICCJ nr.3/2017 și nr.15/2017).

În fapt, s-a reținut că, în cursul lunii mai 2023, când se afla în Olanda, unde s-a stabilit de 12 ani, inculpatul le-a cerut prietenilor și vecinilor sale, minorele M.L.A. și B.D.M., a căror stare de minoritate o cunoștea, să găsească cumpărători pentru droguri de mare risc, comprimate ecstasy, pe care le putea achiziționa din Olanda și aduce în România, oferindu-le și acestora comprimate pentru a le vinde în jud. Arad, profitul obținut urmând a fi împărțit între inculpat și minore. În acest sens inculpatul a avut conversații telefonice cu minorele cărora le-a trimis foarte multe fotografii cu droguri spre exemplificare (perchezițiile informatice, planșele fotografice).

Astfel, fiind consumatoare de droguri de mai mult timp, având în cercul lor de prieteni mulți consumatori de droguri, minorele au acceptat propunerea inculpatului de a-l ajuta în tranzacțiile cu droguri de mare risc, comprimate ecstasy (BB în limbajul codat al inculpaților) pe raza jud. Arad. Din perchezițiile informatice efectuate asupra telefoanelor mobile ale inculpaților Bojescu Dănuț și M.L., făptuitoarei B.D., a rezultat că aceștia au avut

între ei numeroase conversații despre deținerea de droguri, consumul de droguri, vânzarea de droguri.

2. În data de 29.05.2023, inculpatul, în timp ce se afla în locuința sa situată în (...), i-a vândut colaboratorului cu altă identitate "TOMESCU CIPRIAN" cantitatea de 2,36 grame 3 CMC – drog de mare risc, cu prețul de 450 lei. (raportul de constatare tehnico științifică 1375586 din 07.07.2023 LAPD Timișoara).

Cantitatea de droguri rămasă în urma analizelor, 2,16 gr 3 CMC, urmează a fi confiscată.

3. În 31.05.2023, inculpatul, în timp ce se afla în locuința sa situată în (...), în prezența și cu ajutorul minorei M.L.A., i-a vândut colaboratorului cu altă identitate "TOMESCU CIPRIAN" cantitatea de 2,16 grame 3 CMC – drog de mare risc, un comprimat de culoare roz cu logo-ul "Cerberius" și 2 șanțuri de rupere care conține MDMA, un fragment de 0,23 grame de comprimat de culoare verde care conține MDMA, cu prețul total de 550 lei. (raportul de constatare tehnico științifică 1375588 din 07.07.2023 LAPD Timișoara).

Tranzacția cu droguri a fost monitorizată de organele de poliție, care au efectuat supravegherea tehnică audio-video a inculpatului.

Cantitatea de droguri rămasă în urma analizelor, 1,96 gr 3 CMC, urmează a fi confiscată.

4. În 07.07.2023, inculpatul a introdus ilegal în România, 1.000 de comprimate MDMA de culoare albastră cu șanț de rupere având logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg, ascunse într-un ursuleț din pluș, disimulat în zona roții de rezervă a autoturismului personal cu care se deplasa, marca Audi Q7 nr. (...), înmatriculat în Olanda, de unde a achiziționat drogurile de mare risc cu prețul de 1,50 euro comprimatul (total 1.500 euro) intenționând să le vândă în România, în județul Arad, mai ales la festivalul de muzică AOA, cu prețul de 40 – 70 lei comprimatul, în funcție de cantitate.

După introducerea ilegală a drogurilor de mare risc în România, inculpatul s-a deplasat direct la apartamentul pe care-l deține, situat în mun. Arad, str. Oituz nr. 1A, jud. Arad, unde a împărțit în două pungă vidată în care se aflau cele 1.000 comprimate ecstasy, ascunzând în teracota apartamentului 500 de comprimate de culoare albastră cu șanț de rupere având logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg conținând MDMA, puse într-o pungă vidată, respectiv un cântar electronic de mare precizie argintiu inscripționat SANDA pus într-o borsetă, în vederea comercializării.

Cea de-a doua pungă vidată conținând 500 de comprimate de culoare albastră cu șanț de rupere având logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg conținând MDMA, a fost transportată de către inculpat cu autoturismul personal descris, la locuința sa situată în (...), unde le-a depozitat în vederea comercializării.

5. În data de 08.07.2023, în jurul orelor 19.00, împreună cu minora M.L.A. care a intermediat vânzarea drogurilor, inculpatul în timp ce se afla pe Calea Aurel Vlaicu din Arad, în parcare Kaufland, i-a vândut numitului Drăgan Adrian Florin, 10 comprimate MDMA de culoare albastră cu șanț de rupere având logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg, cu suma de 500 lei (50 lei comprimatul).

Drogurile de mare risc au fost depozitate de inculpat în autoturismul marca Audi Q7 cu nr. (...), autoturism în care acesta i-a arătat cumpărătorului că mai are încă 20 de comprimate de ecstasy de aceeași natură, pe care i le-a oferit spre vânzare. (raportul de

constatare tehnico științifică 1375668 din 11.07.2023 LAPD Timișoara din dos 176 D/P/2023).

6. În data de 09.07.2023, în jurul orelor 19.30, inculpatul în timp ce se afla pe Calea Aurel Vlaicu din Arad, în parcare magazinului Kaufland, i-a vândut lui Drăgan Adrian încă 10 comprimate MDMA de culoare albastră cu șanț de rupere având logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg, cu suma de 500 lei (50 lei comprimatul). Drogurile de mare risc au fost transportate cu același auto Audi Q7 nr. (...). (rap de constatare tehnico științifică 1375668 din 11.07.2023 LAPD Timișoara din dos 176 D/P/2023).

7. Inculpatul Bojescu Dănuț Ioan le-a folosit în activitatea infracțională de deținere, transport, oferire spre vânzare și distribuire a comprimatelor de MDMA, pe minorele M.L.A. și B.D.M., pe rând, nu pe amândouă în același timp, împreună cu care s-a deplasat în zilele de 08.07 și 09.07.2023 în zona Aeroportului din Arad, la festivalul AOA, transportând drogurile de mare risc cu autoturismul personal, unde depozita drogurile până în momentul vânzării, solicitându-le celor două minore să găsească cumpărători pentru vânzarea comprimatelor de MDMA, așa cum a mai făcut anterior. De asemenea, inculpatul a consumat droguri de diferite tipuri, împreună cu cele două minore.

În 10.07.2023, după terminarea festivalului AOA, inculpatul, dormind împreună cu minora - 15 ani, B.D.M., la locuința bunicii acesteia situată în (...), inculpatul s-a deplasat, însoțit de cele 2 minore în localitatea Zimbru, transportând o parte din drogurile de mare risc, intenționând să le vândă pe raza loc Gurahonț, Sebiș, cerându-le minorelor să găsească cumpărători.

La ieșirea din Arad, inculpatul și cele două minore, au cumpărat de la magazinul Jumbo din Arad, mai multe seturi de pungă tip zip lock pe care urma să le folosească la ambalarea dozelor de droguri în vederea comercializării.

Pungile tip zip lock au rămas la minora B.D.M., fiind descoperite cu ocazia percheziției domiciliare efectuate la locuința acesteia situată în (...).

8. În noaptea de 10/11.07.2023, inculpatul BOJESCU DĂNUȚ IOAN, în timp ce se afla în zona locuinței sale situate în (...), i-a vândut colaboratorului cu altă identitate "TOMESCU CIPRIAN", 101 comprimate MDMA de culoare albastră cu șanț de rupere având logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg, și 0,36 grame substanță pulverulentă ce conține MDMA (raportul de constatare tehnico științifică 1375677-13.07.2023 LAPD Timișoara), cu suma de 4.000 lei (40 lei comprimatul).

În timpul tranzacției cu drogurile de mare risc, minorele se aflau în autoturismul inculpatului, unde, ulterior au numărat banii pe care acesta i-a obținut din vânzare.

Cantitățile de droguri rămase în urma analizelor de laborator: 5,18 grame substanță pulverulentă ce conține MDMA; 81 comprimate MDMA; 10 comprimate MDMA (contraprobă), urmează a fi confiscate.

9. Cu ocazia percheziției domiciliare efectuate în 12.07.2023 la imobilul folosit de către inculpat, situat în (...), au fost descoperite ascunse în teracotă, 446 comprimate MDMA de culoare albastră cu șanț de rupere având logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg puse într-o pungă vidată, respectiv un cântar electronic de mare precizie argintiu inscripționat SANDA pus într-o borsetă, depozitate în vederea comercializării, rezultând că inculpatul a vândut deja 44 de comprimate MDMA din cele 500 comprimate inițiale (raportul de constatare tehnico științifică 1375675 din 14.07.2023 LAPD Timișoara).

Cantitățile de droguri rămase în urma analizelor de laborator: 6,24 grame substanță pulverulentă ce conține MDMA; 426 comprimate MDMA; 10 comprimate MDMA (contraprobă), pungă cu urme de materie, cântarul electronic, fiind confiscate.

10. Cu ocazia percheziției domiciliare efectuate în 12.07.2023 la imobilul folosit de inculpat, situat în (...), respectiv în auto Audi Q7 nr. (...), parcat lângă imobil, au fost descoperite într-o pungă, 312 comprimate MDMA de culoare albastră cu șanț de rupere cu logo-ul "Barcelona" și inscripția 360 mg; 0,35 gr fragment de comprimat MDMA de culoare albastră; 0,42 gr fragment de comprimat MDMA de culoare albastră; cantitatea de 0,90 gr cannabis și un grinder, toate deținute în vederea comercializării (rap constatare tehnico științifică 1375676 - 21.07.2023 LAPD Timișoara); 1.700 euro și 1.000 lei, sume obținute din vânzarea drogurilor.

Cantitățile de droguri rămase în urma analizelor de laborator: 4,84 grame substanță pulverulentă ce conține MDMA; 79 comprimate MDMA; 4,89 grame substanță pulverulentă ce conține MDMA; 177 comprimate MDMA; 2,11 grame substanță pulverulentă ce conține MDMA; 11 comprimate MDMA; 10 comprimate MDMA (contraprobă), 10 comprimate MDMA (contraprobă); grinderul, fiind confiscate.

Tranzacțiile de droguri au fost monitorizate de către organele de poliție care au realizat supravegherea video-audio, interceptarea convorbirilor telefonice și localizarea GPS a inculpatului și a autoturismului personal folosit în activitatea infracțională, Audi Q7 (...).

Procedura de cameră preliminară

În conformitate cu dispozițiile art. 344 alin. 2 Cod procedură penală, inculpatului i s-a comunicat copia certificată a rechizitoriului, aducându-i-se la cunoștință obiectul procedurii în cameră preliminară și faptul că, în termen de 25 de zile de la comunicare, poate formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Pe parcursul procedurii de cameră preliminară, inculpatul a fost asistat de avocat ales Tomioagă Dumitru Traian din Baroul Arad, cu delegație depusă la dosar.

În cursul urmăririi penale au fost administrate următoarele probe, reunite în dosarul de urmărire penală, după cum urmează: proces verbal de sesizare din oficiu, proces verbal de constatare a infracțiunii flagrante, ordonanțe de începere și continuare a urmăririi penale, ordonanțe de schimbare a încadrării juridice, ordonanțe de punere în mișcare a acțiunii penale, ordonanțe de delegare, procese verbale de percheziție domiciliară, procese verbale de percheziție informatică, planșe fotografice, procese verbale de verificare, ordonanțe de efectuare a unei constatări tehnico-științifice, rapoarte de constatare tehnico-științifică, rapoarte preliminare, procese verbale de redare în formă scrisă a convorbirilor din mediul ambiental, procese verbale de aducere la cunoștință a calității de suspect și inculpat, procese verbale de identificare după planșă fotografică, declarații suspect/inculpat Bojescu Dănuț, ordonanță de luarea măsurii asiguratorii + proces verbal de sechestrul și declarații de martori.

Judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a constatat că inculpatul, prin apărător ales, a formulat cereri și excepții cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, fiind depus un memoriu la dosar la data de 20.11.2023, prin care a solicitat, ca un prim aspect de nelegalitate, nulitatea absolută a folosirii de către colaboratorul cu altă identitate "Tomescu Ciprian" a dispozitivelor tehnice de înregistrare, fără a exista o autorizare expresă a judecătorului de drepturi și libertăți în

acest sens, raportat la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 64/2023, precum și nulitatea tuturor actelor subsecvente, motiv pentru care se impune excluderea de la dosarul cauzei a tuturor probelor rezultate din aceste mijloace de probă;

În al doilea rând, a solicitat constatarea nulității relative a Rapoartelor de constatare tehnico - științifică nr. 1375588 din 07.07.2023, nr. 1375668 din 11.07.2023, nr. 1375677 din 13.07.2023, nr. 1375675 din 14.07.2023, nr. 1375676 din 21.07.2023 emise de către Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor Timișoara și excluderea de la dosarul cauzei a tuturor probelor rezultate din aceste mijloace de probă.

De asemenea, a mai solicitat constatarea neregularității rechizitoriului emis la data de 04.10.2023 în dosarul nr. 116/D/P/2023 al D.LLC.O.T. - Biroul Teritorial Arad, acesta fiind întocmit, în opinia sa, în condiții de nelegalitate, raportat la dispozițiile art. 328 C.pr.pen., existând viciu procedural care invalidează sesizarea instanței, motiv pentru care a solicitat restituirea cauzei la organele de urmărire penală pentru remedierea neregularităților actului de sesizare, în termenul stabilit de art. 345 alin. (3) C.pr.pen.

În motivare a susținut, în esență, că în conformitate cu Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 64/2023, pentru ca investigatorul să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare, procurorul de caz trebuie să solicite în mod expres judecătorului de drepturi și libertăți să autorizeze în acest sens, însă, în opinia sa, în cauză judecătorul de drepturi și libertăți nu a fost sesizat de către procuror să autorizeze folosirea de către colaborator/investigator a dispozitivelor tehnice pentru a obține fotografiile sau înregistrări audio și video.

De asemenea, a susținut că din procesul-verbal întocmit la data de 06.07.2023 în dosarul nr. 116/D/P/2023 s-a putut observa că dispozitivele de înregistrare nu sunt montate "în spațiu public", astfel cum s-a autorizat de către judecătorul de drepturi și libertăți, ci tehnica era montată pe colaboratorul sub acoperire "Tomescu Ciprian"; chiar mai mult, dacă tehnica de înregistrare ar fi fost montată în spațiu, ar fi trebuit să existe la dosarul cauzei un proces-verbal de intrare în spațiu și de montare a dispozitivelor de înregistrare, însă nu un asemenea act nu a fost emis.

Prin urmare, dată fiind jurisprudența obligatorie a Curții Supreme, a considerat că folosirea de către colaborator/investigator a dispozitivelor tehnice de înregistrare, chiar dacă a existat mandat de supraveghere tehnică, este nelegală, în condițiile în care judecătorul de drepturi și libertăți nu a fost sesizat în mod particular sub acest aspect, ori nefiind sesizat, nici nu a putut autoriza expres ca investigatorul să folosească dispozitive tehnice, situația care, în aprecierea sa, a condus la încălcarea competenței funcționale a organelor judiciare.

Prin urmare, a considerat că mijloacele de probă obținute în urma folosirii dispozitivelor tehnice de înregistrare de către colaboratorul sub acoperire "Tomescu Ciprian" la data de 31.05.2023, fără a exista autorizarea expresă a judecătorului de drepturi și libertăți în acest sens, constând în înregistrări ambientale și procese-verbale de redare a acestor înregistrări, sunt lovite de nulitate absolută, probele astfel obținute trebuind excluse de la dosarul cauzei.

A mai solicitat totodată ca, în măsura în care de la dosarul cauzei vor fi excluse procesele verbale de redare a convorbirilor ambientale, pentru aceleași argumente, să fie excluși de la dosarul cauzei inclusiv suportii optici care conțin aceste mijloace de probă, prin

îndepărtarea lor fizică, în acest sens solicitând comunicarea de către DIICOT - Biroul Teritorial Arad a proceselor-verbale încheiate cu ocazia intrării în spațiu și montării tehnicii de înregistrare de către organele de cercetare penală în baza mandatului de supraveghere tehnică nr. 45UP/31.05.2023 emis de Tribunalul Arad.

Sub aspectul nulității relative a Rapoartelor de constatare tehnico-științifică emise de către Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor Timișoara, arată că, în cuprinsul acestora, la capitolul „METODE DE ANALIZĂ”, s-a precizat că „Analizele au fost efectuate conform metodelor acreditate RENAR (Anexa nr. I la R. C. T.S.)”, însă cu toate acestea, s-a putut observa că Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor (LAPD) Timișoara folosește "analiza prin cromatografie în strat subțire" în vederea identificării substanțelor puse la dispoziție de către organele de urmărire penală, la final fiind menționat faptul că "Metoda NU este acreditată RENAR". Ca atare, a apreciat că lipsa acreditării metodelor de analiză folosite pentru a efectua o constatare care urmează a fi folosită ca mijloc de probă în procesul penal atrage nevalabilitatea acesteia, în condițiile în care acreditarea conferă încredere în competența tehnică, imparțialitatea și integritatea laboratoarelor care efectuează aceste analize.

În ceea ce privește vătămarea suferită, a considerat că încălcarea drepturilor procesuale ale inculpatului constă în însăși substanța dreptului la un proces echitabil, drept garantat de Constituția României și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului ca drept fundamental. În susținerea afirmațiilor a făcut referire la Decizia nr. 302/2017 a Curții Constituționale a României care a statuat că, în ceea ce privește vătămarea care trebuie dovedită, deși legea nu precizează în ce poate consta vătămarea procesuală, aceasta se poate constitui în încălcarea drepturilor pe care le au părțile, cu atât mai mult cu cât și în doctrină s-a arătat că vătămarea poate consta în orice atingere adusă justiției sau intereselor legitime ale părților, iar atingerea se aduce părților din proces în cazul în care li se încalcă un drept procesual ori o garanție procesuală de natură a le asigura apărarea intereselor lor legitime în cursul procesului.

În opinia sa, existența unei probe defavorabile subiectului protejat prin norma încălcată cu ocazia administrării ei constituie fără echivoc o vătămare, iar posibilitatea verificării și combaterii probei obținute nelegal, prin mijloace de probă legal administrate ulterior, nu constituie un remediu, ci însăși dovada vătămării, subiectul aflându-se în situația de a-și formula apărări suplimentare și de a combate o anumită informație obținută nelegal, situație care evident este mai grea decât aceea în care el s-ar afla dacă proba nu ar fi fost administrată, respectiv dacă actul nelegal ar fi îndepărtat.

În ceea ce privește neregularitatea actului de sesizare a instanței, a apreciat că acesta nu îndeplinește cerințele prevăzute de art. 328 C.pr.pen. în ceea ce privește descrierea detaliată a stării de fapt care atrage încadrările juridice, precum și, în raport de dispozițiile art. 286 alin. (2) lit. c) C.pr.pen., fapta prevăzută de legea penală pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

A afirmat că descrierea faptei în rechizitoriu trebuie să cuprindă toate împrejurările de loc, timp, mijloace, mod, scop în care a fost săvârșită fapta, dacă acestea au consecințe asupra încadrării faptei reținute, iar dacă urmărirea s-a desfășurat cu privire la mai multe infracțiuni sau la mai multe persoane, expunerea trebuie să cuprindă descrierea tuturor faptelor reținute și forma de participare a tuturor inculpaților, cu rolul fiecăruia în săvârșirea faptelor.

În dovedirea susținerilor a invocat dispozițiile art. 6, paragraful 1 din CEDO, paragraful 3 litera a), în sensul că orice acuzat are, în special, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa, iar dreptul la apărare presupune o descriere adecvată în rechizitoriu a naturii și cauzei acuzei ce i se aduce, determinarea precisă a persoanei și a faptei, pe ce probe este bazată acuzația, încadrarea în drept, respectiv încadrarea juridică a fiecărei fapte și persoane.

Mai mult, a adăugat că judecata pe fond nu se poate desfășura decât dacă rechizitoriul descrie într-o manieră clară, inteligibilă și concisă faptele, astfel încât instanța de judecată să înțeleagă de la început în ce constă învinuirea adusă, să poată oferi lămuriri și explicații inculpatului la începutul fazei de judecată potrivit art. 374 alin. (2) C.pr.pen. și totodată să poată aprecia în condițiile art. 100 alin. (4) lit. a) și b) C.pr.pen. dacă eventuale cereri formulate de inculpat pentru administrarea unor noi probe sunt întemeiate.

De asemenea, a susținut că, potrivit art. 328 alin. (1) teza I C.pr.pen., rechizitoriul se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), datele privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia, probele și mijloacele de probă, cheltuielile judiciare, mențiunile prevăzute la art. 330 și 331, dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei, iar în acord cu prevederile art. 286 alin. (2) lit. d) C.pr.pen., soluția de trimitere în judecată trebuie, în mod obligatoriu, motivată în fapt și în drept. Prin urmare, a considerat că, în pofida acestor dispoziții legale imperative, procurorul de caz nu a procedat la o explicație clară a stării de fapt și nu a descris activitatea infracțională pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

Pe de altă parte, a menționat și faptul că prin actul de sesizare a instanței s-a arătat că drogurile introduse ilegal în România la data de 07.07.2023 au fost ascunse într-un ursuleț din pluș, disimulat în zona roții de rezervă a autoturismului personal cu care se deplasa, marca Audi Q7, ori autoturismul respectiv nu are spațiu pentru roată de rezervă, prin urmare și din acest punct de vedere descrierea faptei este incorectă, vagă sau contradictorie, fiind încălcat atât dreptul la apărare, cât și dreptul la un proces echitabil.

În drept a invocat dispozițiile art. 328 alin.1 raportat la art. 271 Cod procedură penală, art. 344 și următoarele Cod procedură penală.

Cererea a fost susținută oral de apărătorul ales al inculpatului, av. Tomoioagă Dumitru, conform celor consemnate în încheierea de ședință din data de 17 iulie 2023.

Judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a reținut faptul că, la data de 20 iulie 2023, persoanele vătămate S.C. Alfabox S.R.L., reprezentată de Madoșa Camelia, în calitate de administrator și S.C. Creme Masimo 2020 S.R.L., reprezentată prin Madoșa Simona, în calitate de administrator, prin avocat ales, au depus la dosar concluzii scrise prin care au solicitat respingerea contestației formulate de către inculpată ca neîntemeiată, având în vedere faptul că nu este incident niciun caz dintre cele prevăzute la art. 346 alin. (3) C. pr. pen., în speță fiind îndeplinite toate condițiile pentru dispunerea începerii judecării.

În motivare, în esență, au arătat că, referitor la posibilitatea inculpatului de a-și pregăti apărarea în cursul urmăririi penale, aceasta a beneficiat de asistența a doi avocați pe parcursul derulării urmăririi penale, astfel că a putut beneficia de o reală și efectivă apărare. Mai mult decât atât, în faza de judecată, inculpata are dreptul, conform art. 100 C. pr. pen., de a solicita

administrarea de probe astfel că, în continuare inculpatul are posibilitatea de a-și pregăti apărarea într-un mod efectiv.

S-a mai arătat că, rechizitoriul cuprinde toate mențiunile prevăzute de textele de lege mai sus citate, ba chiar sunt descrise în detaliu faptele săvârșite de către inculpat (filele 2-11), de asemenea, au fost prezentate probele și mijloacele de probă care au susținut acuzația adusă inculpatei Ioniță Iulia Bianca (filele 11-12), actele de urmărire penală (filele 13-14), încadrarea juridică (filele 14-15), datele privitoare la persoana inculpatei, date privind desfășurarea urmăririi penale.

Cererea a fost susținută oral de apărătorul ales al inculpatului, av. Tomoioagă Dumitru Marian, conform celor consemnate în încheierea de ședință din data de 22.11.2023.

Prin concluziile scrise depuse la dosarul cauzei în data de 05.12.2023, inculpatul prin apărător ales a reiterat motivele arătate și susținute în cadrul ședinței publice din 22.11.2023, invocând totodată considerentele Deciziei nr. 64/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Analizând cererile și excepțiile formulate în cauză, judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a procedat la examinarea dosarului de urmărire penală și a actului de sesizare în raport cu cerințele fazei procesuale a camerei preliminare.

Procedând la examinarea cererilor și excepțiilor cu privire la legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală formulate de inculpatul Bojescu Dănuț Ioan, prin apărător ales, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a constatat că acestea sunt neîntemeiate, pentru considerentele ce au fost expuse în continuare.

Tribunalul a verificat cu prioritate competența materială și funcțională a Tribunalului Arad, observând că instanța este competentă să judece prezenta infracțiune conform dispozițiilor art. 36 alin. 1 Cod procedură penală.

În cadrul procedurii camerei preliminare s-a efectuat un control de legalitate a posteriori, atât a actului de trimitere în judecată, cât și a probelor pe care se bazează acesta, astfel încât, întreaga fază de urmărire penală să fie examinată și cercetată, iar actele procesuale, procedurale, probele sau procedeele probatorii efectuate sau obținute prin încălcarea echitabilității procedurilor să fie eliminate.

Potrivit art. 342 Cod procedură penală, obiectul camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor ori a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

În cadrul acestei etape s-a verificat legalitatea sesizării instanței (a trimiterii în judecată), competența acesteia, legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale.

Verificarea legalității sesizării instanței a presupus ca judecătorul de cameră preliminară să verifice dacă rechizitoriul a fost întocmit de un procuror din cadrul parchetului competent, dacă actul de sesizare cuprinde mențiunile prevăzute de art. 328 Cod procedură penală, dacă sunt descrise toate faptele pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, dacă procurorul a dispus cu privire la toate faptele și cu privire la toți inculpații menționați și dacă rechizitoriul a fost verificat sub aspectul legalității și temeiniciei.

Articolul 346 alin. 3 lit. a Cod procedură penală, stabilește că judecătorul de cameră preliminară restituie cauza la parchet dacă rechizitoriul este neregular întocmit, iar

neregularitatea nu a fost remediată de procuror în termenul prevăzut de lege, dacă neregularitatea atrage imposibilitatea stabilirii obiectului sau limitelor judecății.

Potrivit art. 371 Cod procedură penală, judecata se mărginește la faptele și la persoanele arătate în actul de sesizare al instanței. Actul de sesizare al instanței este reglementat de art. 329 Cod procedură penală și acesta este rechizitoriul, al cărui conținut este stabilit prin art. 328 Cod procedură penală, fiind verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de către prim procurorul parchetului.

Verificarea regularității sesizării instanței a avut în vedere analizarea rechizitoriului din perspectiva îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, iar nu controlul tuturor actelor de urmărire penală. Dacă urmărirea penală are ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența unei infracțiuni, la identificarea faptuitorilor și la stabilirea răspunderii acestora în vedere fundamentării necesității trimiterii/netrimiterii în judecată, faza de judecată are drept scop fundamentarea condamnării/achitării, anticipată de administrarea probelor necesare soluționării cauzei penale (prin readministrarea probelor din prima fază, dacă se apreciază necesar pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei, și administrarea altora noi). Prin urmare, cu ocazia verificării legalității sesizării instanței, judecătorul de cameră preliminară cenzurează regularitatea actului de sesizare, veghind ca acesta să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, celelalte aspecte, ce țin de fondul cauzei, putând fi cenzurate pe parcursul cercetării judecătorești.

Examenul judecătorului de cameră preliminară este limitat la chestiuni ce țin, în mod esențial, de legalitatea probelor în sine și implică identificarea dispozițiilor legale pertinente aplicabile în cauză, examinarea conformității probelor și actelor de urmărire penală cu exigențele acestor dispoziții și doar în cazurile expres prevăzute de lege, de aplicare corespunzătoare a sancțiunilor prevăzute de art. 280-282 Cod procedură penală.

Sfera controlului exercitat în camera preliminară, în privința legalității sesizării, vizează îndeplinirea condițiilor prevăzute în art. 328 Cod procedură penală, referitoare la conținutul rechizitoriului, fiind necesar ca acesta să cuprindă mențiunile privind data emiterii și denumirea parchetului, numele, prenumele și calitatea celui care l-a întocmit, datele privitoare la persoana inculpaților, faptele reținute și încadrarea juridică a acestora, probele și mijloacele de probă, date referitoare la măsurile asigurătorii, măsurile de siguranță și măsurile preventive luate în cursul urmăririi penale, dispoziția de trimitere în judecată, cheltuielile judiciare și semnătura celui care l-a întocmit precum și mențiunea verificării sub aspectul legalității și temeiniciei de către procurorul ierarhic superior.

În Decizia nr. 641/2014 a Curții Constituționale, s-a relevat că, în contextul separării funcțiilor judiciare, instituția camerei preliminare este echivalentă unei noi faze a procesului penal; ea nu aparține nici urmăririi penale, nici judecății, iar activitatea judecătorului de cameră preliminară, nu privește fondul cauzei, neantamând și nedispunând, cu privire la elementele esențiale : faptă, persoană și vinovăție.

În doctrină și jurisprudență s-a statuat că judecătorul de cameră preliminară nu verifică temeinicia sau aparența de temeinicie a probelor sau a trimiterii în judecată și nici caracterul complet al urmăririi penale sau oportunitatea ori suficiența probelor administrate în acuzare, sau legalitatea sau temeinicia încadrării juridice a acuzației, acestea fiind aspecte de fond ale cauzei penale.

Procedând la verificarea actului de sesizare al instanței, prin prisma dispozițiilor legale susmenționate, judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a constatat că acesta cuprinde elemente de identificare a datei emiterii, denumirea organului emitent și a persoanei semnatare, descrierea faptelor ce fac obiectul urmăririi penale, fapte ce sunt dezvoltate în materialitatea lor. De asemenea, rechizitoriul menționează încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului, descrierea detaliată a mijloacelor de probă pe care se sprijină acuzațiile, datele privind persoana inculpatei, dispoziția expresă de trimitere în judecată a acesteia și aspecte legate de desfășurarea urmăririi penale.

Totodată, rechizitoriul nr. 116 D/P/2023 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – DIICOT – Biroul Teritorial Arad a fost verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de către procuror șef serviciu.

Cu privire la comunicarea de către DIICOT Biroul Teritorial Arad a proceselor verbale încheiate cu ocazia montării tehnice de înregistrare în baza mandatului de supraveghere tehnică nr. 45UP/31.05.2023 emis de Tribunalul Arad, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a constatat faptul că montarea tehnicii video s-a efectuat în spațiu public, așa cum a rezultat din mandatul de supraveghere tehnică nr. 45/31.05.2023 fila 6 dosar u.p., vol. II, și Ordonanța nr. 116/D/P/2023 din data de 31.05.2023 fila 7 dosar u.p., vol. II, condiție în care nu au fost întocmite procese-verbale cu ocazia montării tehnice de înregistrare, de către organele de cercetare penală.

Inculpatul Bojescu Dănuț Ioan prin apărător ales și prin memoriile depuse a invocat următoarele aspecte:

1) Cu privire la nulitatea absolută a folosirii de către colaboratorul cu altă identitate „Tomescu Ciprian” a dispozitivelor tehnice de înregistrare, fără a exista o autorizare expresă a judecătorului de drepturi și libertăți în acest sens, raportat la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materia penală nr. 64/2023, precum și nulitatea tuturor actelor subsecvente, și să se dispună excluderea de la dosarul cauzei a tuturor probelor rezultate din aceste mijloace de probă.

Judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a constatat faptul că Î.C.C.J. prin Decizia nr. 64/2023 – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 1047 din 20 noiembrie 2023, a stabilit următoarele: „ 1. Punerea la dispoziție a infrastructurii necesare, de către Centrul Național de Interceptare a Comunicațiilor din cadrul Serviciului Român de Informații, în sensul asigurării condițiilor tehnice pentru punerea în aplicare a măsurilor de supraveghere tehnică, nu reprezintă o activitate de punere în executare a mandatului de supraveghere tehnică, conform art. 142 din Codul de procedură penală.

2) În procedura prevăzută de articolul 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, precum și de articolul 150 alin. (5) din Codul de procedură penală, sesizarea judecătorului de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică este obligatorie în cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare, chiar dacă există un mandat de supraveghere tehnică de aceeași natură emis anterior, aceste dispoziții legale instituind o procedură specială, derogatorie de la prevederile art. 139 din Codul de procedură penală.”

În conformitate cu art. 477 alin. 3 Cod procedura penală „ Dezlegarea dată chestiunilor de drept este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

Judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a constatat faptul că, rechizitoriul nr. 116 D/P/2023 a fost emis de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Arad la data de 04.10.2023, deci anterior publicării în Monitorul Oficial al Decizie nr. 64/2003 pronunțată de Î.C.C.J., condiție în care nu se poate constata nulitatea absolută a unor acte procedurale legal încheiate la data întocmirii lor, invocând o decizie a ÎCCJ, care a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial, respectiv în data de 20.11.2023. Actele procedurale se analizează și se raportează la data întocmirii acestora, dată la care îndeplineau condițiile de legalitate, deci folosirea de către colaborator cu altă identitate „Tomescu Ciprian”, a dispozitivelor tehnice de înregistrare s-a efectuat în condiții legale pe baza mandatelor de supraveghere tehnică nr. 45/31.05.2023 (fila 6 dosar u.p., Vol. II), prin care s-a dispus supravegherea video, audio și prin fotografiere a făptuitorilor Bojescu Dănuț Ioan, Bojescu Viorel, Hanc Laurențiu Gabriel Darius, respectiv a persoanelor cu care intră în contact și a locațiilor pe care le frecventează, inclusiv prin montarea tehnicii video în spațiul public, pentru a obține fotografii, înregistrării audio-video cu făptuitorii în momentul efectuării tranzacțiilor cu droguri/substanțe psihoactive, localizarea și urmărirea prin mijloace tehnice (baliză GPS) a autoturismului și autovehiculelor cu care se deplasează făptuitorii Bojescu Dănuț Ioan, Bojescu Ioan, Bojescu Viorel, Hanc Laurențiu Gabriel Darius, măsuri de supraveghere prelungite prin încheierea penală nr. 63/29.06.2023, emise de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Arad, (filele 16-17 dosar u.p., Vol. II)

De asemenea în rechizitoriul nr. 116 D/P/2023 nu s-a menționat ca probă folosită împotriva inculpatului vreo înregistrare efectuată de către colaboratorul cu altă identitate „ Tomescu Ciprian”, fiind menționat modalitatea în care colaboratul cu altă identitate a cumpărat de la inculpat droguri, punctele 2, 3 și 8 din rechizitoriul emis starea de fapt, precum și declarația acestuia fiind audiat în cursul urmăririi penale.

2) Cu privire la constatarea nulității relative a Rapoartelor de constatare tehnico-științifică nr. 1375588 din 07.07.2023, nr. 1375668 din 11.07.2023, nr. 1375677 din 13.07.2023, nr. 1375675 din 14.07.2023, nr. 1375676 din 21.07.2023 emise de către Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor Timișoara și să se dispune excluderea de la dosarul cauzei a tuturor probelor rezultate din aceste mijloace de probă.

Judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a constatat faptul că, Raportul de Constatare Tehnico-Științifică nr. 1375588 din 07.07.2023 a fost întocmit de către Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor Laborator Acreditat Renar, la metode de analiză se menționează faptul că „ Analizele au fost efectuate conform metodelor acreditate RENAR (Anexa nr. 1 la R.C.T.S) (filele 75-77 dosar u.p., vol. 1).

Situația este identică și în cazul Raportului de Constatare Tehnico-Științifică nr. 1375677 din 13.07.2023 filele 111-112 dosar u.p. vol. 1, Raportul de Constatare Tehnico-Științifică nr. 1375676 din 21.07.2023 (filele 122-124 dosar u.p. vol. 1), Raportul de Constatare Tehnico-Științifică nr. 1375675/14.07.2023 (filele 156- 157 dosar u.p. vol. 1), Raportul de Constatare Tehnico-Științifică nr. 1375668 din 11.07.2023 (filele 192-193 dosar u.p. vol. 1).

Judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a constatat faptul că au fost folosite următoarele metode de analiză: Analiza prin gascromatografie cuplată cu spectrometric de masă, analiză prin spectrofotometrie în infraroșu și analiza prin cromatografie în strat subțire (doar la această metodă se specifică că nu este acreditată Renar).

În conformitate cu art. 282 alin. 1 Cod procedură penală „(1) Încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281 determină nulitatea actului atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.”

Pentru reținerea nulității relative, din interpretarea dispozițiilor art. 282 Cod procedură penală, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a apreciat că trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții: 1. Încălcarea unei dispoziții legale; 2. Existența unui interes procesual propriu în respectarea dispoziției legale încălcate; 3. Producerea unei vătămări procesuale și în fine 4. Vătămarea să nu poată fi înlăturată altfel decât prin anularea actului.

Judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a constatat faptul că, Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor – Timișoara este acreditată pentru încercare Renar SR EN ISO/IEC 17025:2018 Certificat de Acreditare LI 632, iar la metode de analiză se specifică faptul că analizele au fost efectuate conform metodelor acreditate RENAR (Anexa nr. 1 la R.C.T.S), așa cum a rezultat chiar din antetul metodelor de analiză.

Simplu fapt că la metoda de analiza prin cromatografie în strat subțire s-a specificat că nu este acreditată Renar, nu denotă faptul că s-ar fi adus vreo vătămare inculpatului, sau că ar fi fost încălcat vreun text legal, condiție în care nu s-a putut constata nulitatea relativă a rapoartelor de constatare tehnico-științifică, menționate mai sus așa cum a solicitat inculpatul prin apărător ales, în lipsa unei vătămări sau text legal încălcat.

3) Cu privire la constatarea neregularității Rechizitoriului emis la data de 04.10.2023 în dosarul nr. 116/D/P/2023 al DIICOT – Biroul Teritorial Arad, acesta în opinia inculpatului fiind întocmit în condiții de nelegalitate, raportat la dispozițiile art. 328 Cpp., aspect care constituie un viciu procedural care invalidează sesizarea instanței, motiv pentru care s-a solicitat remedierea neregularității actului de sesizare în termenul stabilit de art. 345 alin. 3 Cpp., în concret s-a invocat faptul că procurorul nu a descris activitatea infracțională imputată inculpatului și pentru care s-a dispus trimiterea în judecată, acuzația s-ar întemeia pe mijloace de probe viciate, după cum s-a invocat la punctele 1 și 2 din memoriul depus menționat anterior. Pe de altă parte, „ La p. 2 pct. 4 din rechizitoriu se arată că drogurile introduse ilegal în România la data de 07.07.2023 au fost „ ascunse într-un ursuleț din pluș, disimulat în zona roții de rezervă a autoturismului personal cu care se deplasa, marca Audi Q 7 nr. RL -121- Z înmatriculat în Olanda.”, cu toate acestea, autoturismul inculpatului marca Audi Q 7 nu are spațiu pentru roată de rezervă. De asemenea, prin concluziile scrise înregistrate la data de 05.12.2023 s-a precizat faptul că în ceea ce privește rucsacul în formă de ursuleț de pluș în care este acuzat inculpatul că ar fi ascuns drogurile introduse ilegal în țară la data de 07.07.2023, situația descrisă în rechizitoriu este de domeniul imaginarului, în condițiile în care rucsacul în formă de ursuleț de pluș s-ar afla în posesia nepotului său care locuiește în Spania.

În etapa procesuală a camerei preliminare judecătorul de cameră preliminară de la instanța de fond a verificat claritatea acuzației (descrierea faptei cu suficiente elemente încât să rezulte concordanța cu norma penală și să facă înțeles obiectul judecății).

Potrivit dispozițiilor art. 371 Cod procedură penală, privind obiectul judecării, aceasta se limitează la fapta și la persoana arătată în actul de sesizare al instanței. În raport de aceste dispoziții legale, pentru a se putea dispune începerea judecării trebuie să se indice în concret, cu claritate care sunt faptele cu care este sesizată instanța de judecată și care este persoana acuzate de comiterea faptelor penale indicate.

Având în vedere aceste considerente de ordin teoretic și dispozițiile legale susmenționate, judecătorul de cameră preliminară de la tribunal a constatat că în cuprinsul rechizitoriului nr. 116/D/P/2023 întocmit de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism – Biroul Teritorial Arad, sunt descrise detaliat în fapt, în mod concret infracțiunile și încadrarea juridică a faptelor reținute în sarcina inculpatului Bojescu Dănuț Ioan.

Cercetând cuprinsul rechizitoriului, judecătorul de la instanța de fond a reținut că descrierea presupuselor fapte este completă, la perioada la care s-ar fi săvârșit, cu indicarea locului în care s-ar fi săvârșit. De asemenea, în rechizitoriu s-au menționat toate datele prevăzute de lege, fiind apt să investească în mod legal instanța.

Astfel, s-a remarcat că în cuprinsul actului de sesizare sunt descrise în detaliu faptele de care este acuzat inculpatul, fiind prezentate contextul și modalitatea prin care se reține că ar fi fost comise pretinsele fapte, fiind evidențiată modalitatea de săvârșire. De asemenea, s-a constatat că în rechizitoriu sunt descrise suficiente împrejurări – de loc, de timp, mijloace prin care s-au comis faptele – care evidențiază o descriere în detaliu a faptelor, o enumerare clară, certă a acțiunilor ilicite penale de care este acuzat inculpatul, cu toate elementele necesare pentru caracterizarea în drept și stabilirea încadrării juridice.

Acuzațiile au fost formulate într-o manieră suficient de clară, încât să dea posibilitatea inculpatului, să înțeleagă, chiar beneficiind de sprijinul unor specialiști ai dreptului – avocați, ce anume li se reproșează de către autorități și care este semnificația penală a conduitei acestora – încadrare juridică și implicit tratament sancționator.

Judecătorul de cameră preliminară de la prima instanță a reținut că în această procedură că nu poate statua asupra temeiniciei acuzațiilor aduse împotriva unui inculpat, iar aceste restricții vin să sublinieze caracterul limitat al controlului de legalitate exercitat de către judecător în această procedură de cameră preliminară, în considerarea principiului separației funcțiilor judiciare în procesul penal, legiuitorul statuând, așadar, că prerogativa strângerii mijloacelor de probă și aprecierea asupra oportunității trimiterii în judecată aparțin exclusiv Ministerului Public.

În acest cadru este de subliniat că judecătorul de cameră preliminară este abilitat să sancționeze doar deciziile luate de procuror în măsura în care acestea sunt ilegale, nu și pertinenta ori concludența probelor administrate, (de ex. dacă autoturismul inculpatului marca Audi Q 7 are sau nu are spațiu pentru roată de rezervă, cui aparține rucsacul în formă de ursuleț de pluș și în posesia cui era), acestea putând fi luate în considerare sau înlăturate de judecătorul fondului în procesul final de apreciere a valorii lor probatorii.

Împotriva încheierii penale nr. 440 din data de 06 decembrie 2023 pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr. 2948/108/2023/a1 a formulat **contestație inculpatul Bojescu Dănuț Ioan**, înregistrată pe rolul Curții de Apel Timișoara la data de 22.12.2023, sub nr. 2948/108/2023/a1, prin care a solicitat admiterea contestației formulate, desființarea încheierii contestate, iar în soluționarea acesteia:

I) să se constate nulitatea absolută a folosirii de către colaboratorul cu altă identitate "Tomescu Ciprian" a dispozitivelor tehnice de înregistrare în cauza care a făcut obiectul dosarului de urmărire penală nr. 116/D/IV2023, instrumentat de către D.I.I.C.O.T. Biroul Teritorial Arad, fără a exista o autorizare expresă a judecătorului de drepturi și libertăți în acest sens, raportat la Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nr. 64/2023, precum și nulitatea tuturor actelor subsecvente, și să se dispună excluderea de la dosarul cauzei a tuturor probelor rezultate din aceste mijloace de probă;

II) să se constate nulitatea relativă a Rapoartelor de constatare tehnico- științifică nr. 1375588 din 07.07.2023, nr. 1375668 din 11.07.2023, nr. 1375677 din 13.07.2023, nr. 1375675 din 14.07.2023, nr. 1375676 din 21.07.2023 emise de către Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor Timișoara și să se dispună excluderea de la dosarul cauzei a tuturor probelor rezultate din aceste mijloace de probă;

III) să se constate neregularitatea Rechizitoriului emis la data de 04.10.2023 în dosarul nr. 116/D/IV2023 al D.I.I.C.O.T. - Biroul Teritorial Arad, acesta fiind întocmit în condiții de nelegalitate, raportat la dispozițiile art. 328 C.pr.pen., aspect care constituie un viciu procedural care invalidează sesizarea instanței, motiv pentru care s-a solicitat să se impună organului de urmărire penală remedierea neregularităților actului de sesizare în termenul stabilit de art. 345 alin. (3) C.pr.pen..

Cu privire la nelegalitatea folosirii de către colaboratorul cu altă identitate a dispozitivelor tehnice de înregistrare audio-video în lipsa solicitării și obținerii unei autorizări exprese în acest sens de la judecătorul de drepturi și libertăți s-a arătat prin motivele de contestație că, pentru ca investigatorul să poată folosi dispozitive tehnice de înregistrare, s-a stabilit că procurorul de caz trebuie să solicite în mod expres judecătorului de drepturi și libertăți să autorizeze în acest sens.

Astfel, s-a arătat că după cum rezultă din lecturarea considerentelor deciziei de dezlegare a unei chestiuni de drept mai sus enunțate, deși în dispozitivul deciziei se vorbește numai despre investigator, rațiunea deciziei este aceeași fie că se vorbește despre un investigator, potrivit art. 148 alin. (1)-(9) C.pr.pcn., fie de un colaborator, potrivit art. 148 alin. (10) C.pr.pcn., pe tot parcursul considerentelor făcându-sc referire atât la investigator, cât și la colaborator.

În prezenta speță, s-a precizat că procurorul de caz nu a solicitat judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Arad autorizarea colaboratorului cu altă identitate "Tomescu Ciprian" să folosească dispozitive tehnice de înregistrare pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video.

În lipsa autorizării judecătorului de drepturi și libertăți, s-a apreciat că s-a încălcat competența funcțională a organelor judiciare.

Așadar, a apreciat că mijloacele de probă obținute în urma folosirii dispozitivelor tehnice de înregistrare de către colaboratorul sub acoperire "Tomescu Ciprian" la data dc 31.05.2023, fără a exista autorizarea expresă a judecătorului de drepturi și libertăți în acest sens, constând în înregistrări ambientale și procese-verbale de redare a acestor înregistrări, sunt lovite de nulitate absolută, probele astfel obținute trebuind excluse de la dosarul cauzei.

De asemenea, a mai arătat că în ceea ce privește motivarea judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad conform căreia Decizia nr. 64/2023 nu este

aplicabilă în speță deoarece actele de urmărire penală contestate sunt anterioare publicării deciziei în Monitorul Oficial, aceasta nu poate fi primită. Hotărârile prealabile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea chestiunilor de drept sunt obligatorii pentru instanțe de la data publicării lor, conform art. 477 alin. (3) C.pr.pen., neavând importanță data la care s-au întocmit actele procesuale care intră sub incidența acestor hotărâri. Rațiunea acestor hotărâri prealabile este unificarea practicii judiciare, instanțele fiind obligate să le dea aplicabilitate de îndată ce sunt publicate, iar art. 477 alin. (3) C.pr.pen. nu face nicio distincție în privința datei la care au fost întocmite actele procesuale ale căror efecte sunt influențate de deciziile Înaltei Curți pentru dezlegarea chestiunilor de drept. Articolul de lege citat este clar în sensul că judecătorul cauzei este obligat să aplice decizia Înaltei Curți de îndată ce aceasta este publicată. Mai mult decât atât, deciziile de dezlegare ale ICCJ realizează doar o interpretare a textelor legale, acestea având același conținut normativ de la momentul publicării. Prin urmare, prin decizia de dezlegare s-a stabilit cu efect obligatoriu interpretarea oficială a textelor procesual-penale vizate, interpretarea făcând corp comun cu norma interpretată.

Astfel, a apreciat că hotărârea prealabilă publicată, în speță Decizia nr. 64/2023 era aplicabilă la momentul la care judecătorul de cameră preliminară a fost chemat să se pronunțe asupra (ne)legalității actelor de urmărire penală contestate, chiar dacă acestea din urmă au fost întocmite anterior publicării.

Având în vedere aceste argumente, s-a solicitat să se constate nulitatea absolută a folosirii de către colaboratorul cu altă identitate "Tomescu Ciprian" a dispozitivelor de înregistrare fără a exista autorizarea expresă în acest sens a judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Arad, precum și nulitatea mijloacelor de probă constând în înregistrările efectuate în mediul ambiental și procesele-verbale de redare a înregistrărilor, dispunând excluderea din materialul probator în baza căruia inculpatul a fost trimis în judecată a tuturor probelor astfel rezultate.

De asemenea, în măsura în care de la dosarul cauzei vor fi excluse procesele verbale de redare a convorbirilor ambientale în ceea ce privesc inculpatul, pentru aceleași argumente, s-a solicitat să se dispună excluderea de la dosarul cauzei inclusiv a suporturilor optice care conțin aceste mijloace de probă, prin îndepărtarea lor fizică, ele constituind mijloace de probă în sensul dat de dispozițiile art. 97 alin. (2) C.pr.pen.

În ceea ce privește nulitatea relativă a Rapoartelor de constatare tehnico-științifică nr. 1375588 din 07.07.2023, nr. 1375668 din 11.07.2023, nr. 1375677 din 13.07.2023, nr. 1375675 din 14.07.2023, nr. 1375676 din 21.07.2023 emise de către Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor Timișoara s-a arătat că în cadrul acestor rapoarte de constatare tehnico-științifică se menționează, la capitolul "METODE DE ANALIZĂ", că analizele au fost efectuate conform metodelor acreditate RENAR (Anexa nr. I la R.C.T.S.).

Cu toate acestea, contestatorul a precizat că din lecturarea metodelor de analiză ce însoțesc aceste rapoarte de constatare tehnico-științifică se poate observa că Laboratorul de Analiză și Profil al Drogurilor (LAPD) Timișoara folosește "analiza prin cromatografie în strat subțire" în vederea identificării substanțelor puse la dispoziție de către organele de urmărire penală, la final fiind menționat faptul că "Metoda NU este acreditată RENAR".

Astfel, a apreciat că lipsa acreditării metodelor de analiză folosite pentru a efectua o constatare, care urmează a fi folosită ca mijloc de probă în procesul penal, atrage

nevalabilitatea acesteia, în condițiile în care acreditarea conferă încredere în competența tehnică, imparțialitatea și integritatea laboratoarelor care efectuează aceste analize.

A menționat faptul că în fiecare țară există un organism național de certificare (în cazul României - RENAR) care acreditează organisme de certificare, denumite, la noi, "organisme de evaluare a conformității", care au preocupări în anumite domenii (produse, sisteme de management, laboratoare etc). Organismul de certificare RENAR este recunoscut oficial ca organism național de acreditare UNIC, în temeiul O.G. nr. 23/2009 și în baza prevederilor Regulamentului (CE) nr. 765/2008.

Lipsa unei acreditări valabile pentru analizele asupra drogurilor este egală cu lipsa posibilității de a demonstra științific că acestea sunt valide, certe și transparente.

Astfel, contestatorul a mai apreciat că efectuarea constatărilor tehnico-științifice de către LAPD Timișoara, în vederea determinării naturii substanțelor puse la dispoziție de către organele de urmărire penală, prin utilizarea unei metode de analiză care nu este acreditată RENAR, atrage nelegalitatea acestui procedeu probatoriu.

În ceea ce privește vătămarea suferită, deși judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad a considerat că nu s-a dovedit existența vreunei vătămări, a apreciat că încălcarea drepturilor procesuale ale inculpatului este mai mult decât evidentă prin raportare la încălcarea în însăși substanța dreptului la un proces echitabil, acesta fiind garantat de Constituția României și de Convenția Europeană a Drepturilor Omului ca drept fundamental.

În concluzie, a apreciat că se impune constatarea nulității relative a Rapoartelor de constatare tehnico-științifică nr. 1375588 din 07.07.2023, nr. 1375668 din 11.07.2023, nr. 1375677 din 13.07.2023, nr. 1375675 din 14.07.2023, nr. 1375676 din 21.07.2023 emise de către LAPD Timișoara, acestea fiind întocmite într-o manieră nelegală, raportat la metoda de analiză folosită care nu este acreditată RENAR. Ca urmare, s-a solicitat să se dispună excluderea de la dosarul cauzei a tuturor probelor astfel rezultate.

În ceea ce privește neregularitatea Rechizitoriului emis la data de 04.10.2023 în dosarul nr. 116/D/P/2023 al DIICOT - Biroul Teritorial Arad s-a arătat că rechizitoriul nu îndeplinește cerințele prevăzute de art. 328 C.pr.pen. în ceea ce privește descrierea detaliată a stării de fapt care atrage încadrările juridice reținute în sarcina inculpatului, precum și în raport de dispozițiile art. 286 alin. (2) lit. c) C.pr.pen., fapta prevăzută de legea penală pentru care s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului și încadrarea juridică a acesteia.

În sensul celor arătate, a arătat că descrierea faptei în rechizitoriu trebuie să se refere la toate împrejurările de loc, timp, mijloace, mod și scop în care a fost săvârșită fapta, dacă acestea au consecințe asupra încadrării faptei reținute. Dacă urmărirea s-a desfășurat cu privire la mai multe infracțiuni sau la mai multe persoane, expunerea trebuie să cuprindă descrierea tuturor faptelor reținute și forma de participare a tuturor inculpaților, cu rolul fiecăruia în săvârșirea faptelor.

În ceea ce privește nelegalitatea actului de sesizare a instanței întocmit în prezenta cauză, contestatorul a apreciat că se impun a fi constatate mai multe neregularități evidente ale acestuia, actul de sesizare fiind emis cu nerespectarea dispozițiilor imperative prevăzute de art. 328 alin. (1) C.pr.pen., text legal care reglementează conținutul obligatoriu al rechizitoriului.

În pofida acestor dispoziții legale imperative, la o analiză atentă a rechizitoriului întocmit în prezenta cauză, a mai arătat că se poate observa faptul că procurorul de caz nu a procedat la o explicație clară a stării de fapt și nu a descris activitatea infracțională imputată inculpatului și pentru care s-a dispus trimiterea în judecată.

De asemenea, prin necunoașterea exactă a stării de fapt și a modului în care a fost încadrată în textul de incriminare, dreptul la apărare al inculpatului este încălcat, aspect care generează deficiențe grave și în actul subsecvent, cel de judecată (judecătorul nu poate fi lămurii cu privire la aspecte esențiale pentru corecta soluționare a cauzei).

Totodată, a menționat că în măsura în care s-ar aprecia că instanța ar putea fi lămurită în cursul cercetării judecătorești în legătură cu toate aceste aspecte, a apreciat că s-ar încălca principiul competenței funcționale și al separării funcțiilor judiciare, nefiind permis ca instanța de judecată să se substituie organului de urmărire penală și să-și aroge atribuțiile acestuia.

Mai mult, nu intră în atribuțiile judecătorului de cameră preliminară să sistematizeze și să deceleze în mod concret fiecare faptă pusă în sarcina fiecărui inculpat, iar dacă ar proceda astfel, ar însemna ca judecătorul să formuleze el însuși acuzațiile, prin deducție, extrapolare sau extragere, ceea ce ar duce la încălcarea principiului imparțialității.

În dezacord cu motivarea judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad, a solicitat să se observe că în actul de sesizare nu se procedează la analiza elementelor constitutive ale infracțiunilor pentru care s-a dispus trimiterea inculpatului în judecată.

De asemenea, acuzația este întemeiată pe mijloace de probă viciate, după cum s-a arătat la punctele anterioare.

Totodată, a mai arătat că prin actul de sesizare a instanței se fac erori nepermise asupra stării de fapt în baza căreia a fost trimis în judecată.

S-a mai arătat că la p. 2 pct. 4 din rechizitoriu se precizează că drogurile introduse ilegal în România la data de 07.07.2023 au fost „ascunse într-un ursuleț din pluș, disimulat în zona roții de rezervă a autoturismului personal cu care se deplasa, marca Audi Q7 nr. (...), înmatriculat în Olanda [...]”.

Cu toate acestea, contestatorul a arătat că, autoturismul marca Audi Q7 nu are spațiu pentru roată de rezervă, astfel că situația descrisă prin rechizitoriu apare ca fiind absurdă.

Pe de altă parte, în ceea ce privește acel rucsac în formă de ursuleț de pluș în care a arătat că este acuzat că aș fi ascuns drogurile introduse ilegal în țară la data de 07.07.2023, situația descrisă în rechizitoriu este de domeniul imaginarului, în condițiile în care rucsacul în formă de ursuleț de pluș se afla în posesia nepotului inculpatului care locuiește în Spania.

Astfel, a arătat că, în situația în care când informarea asupra faptei este incorectă, vagă sau contradictorie este încălcat atât dreptul la apărare, cât și dreptul la un proces echitabil. Aceste aspecte trebuie tranșate în această fază procesuală, pentru ca procurorul să remedieze actul de sesizare și formuleze corect acuzația, judecătorul cauzei neputându-i-se substitui în faza de judecată.

Față de aceste motive, a solicitat să se constate neregularitatea Rechizitoriului emis la data de 04.10.2023 în dosarul nr. 116/D/P/2023 al DIICOT - Biroul Teritorial Arad, acesta fiind întocmit în condiții de neregularitate, aspect care constituie un viciu procedural care invalidează sesizarea instanței, motiv pentru care a solicitat să se impună organului de

urmărire penală remedierea neregularităților actului de sesizare în termenul stabilit de art. 345 alin. (3) C.pr.pen.

În drept, a invocat prevederile art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. a) rap. la art. 347 C.pr.pen., precum și pe celelalte dispoziții legale mai sus invocate.

Analizând contestația formulată de inculpat, Curtea apreciază că este fondată urmând a fi admisă în parte, pentru următoarele considerente:

Obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

Prin urmare, acesta se circumscrie unor aspecte referitoare la competență și la legalitatea fie a sesizării, fie a administrării probelor care fundamentează acuzația în materie penală.

Conform dispozițiilor art. 342 Cod procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea după trimiterea în judecată a competenței și legalității sesizării instanței precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală

Curtea reamintește că procedura camerei preliminare stabilește dacă rechizitoriul și urmărirea penală sunt apte să declanșeze faza de judecată în condițiile unei proceduri echitabile iar, în ipoteza începerii judecății, care sunt actele asupra cărora va purta cercetarea judecătorească, pe care părțile și participanții își vor putea întemeia susținerile și pe care trebuie să le combată.

Deopotrivă, din coroborarea art.345 alin.2, 3 și art. 346 alin.2,3,4 cod procedură penală rezulta că, în această etapă judecătorul de camera preliminară analizează regularitatea rechizitoriului ca act de sesizare, verificând îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 328 cod procedură penală privind conținutul sau, inclusiv sub aspectul descrierii faptelor pentru a se stabili obiectul și limitele judecății.

În aceasta etapă accentul cade pe verificarea clarității acuzației, respectiv a descrierii faptelor într-o manieră detaliată, explicită, lipsită de ambiguitate care să permită inculpaților înțelegerea deplină a conținutului faptic al acuzațiilor penale, iar judecătorului, individualizarea, dincolo de orice echivoc, a obiectului și limitelor judecății.

Legalitatea administrării probelor presupune verificarea din perspectiva dispozițiilor art. 101-102 Cod procedură penală, a legalității procedurilor probatorii și a mijloacelor de proba administrate în faza inițială a procesului.

În egală măsură un atare examen implică o evaluare a probelor din aceeași unică perspectivă a legalității sau, după caz, a loialității, judecătorul analizând doar legalitatea nu și oportunitatea actului prin care s-a dispus sau respins administrarea unei probe.

În materia probațiunii, examenului judecătorului de camera preliminară are o unică finalitate: excluderea probelor care au stat la baza dispoziției de trimitere în judecată, dar care au fost administrate în mod nelegal.

Valoarea elementelor de probatoriu și rolul acestora într-o viitoare soluție pot fi discutate și analizate doare în cadrul cercetării judecătorești.

Valoarea probelor este stabilită doar de judecător, după administrarea nemijlocită, după ce apărarea și acuzarea au avut posibilitatea de a adresa nemijlocit întrebări martorilor și inculpaților.

Așadar, examenului judecătorului de cameră preliminară este limitat, prin voința legiuitorului, la chestiuni eminamente de drept, circumscrise exigențelor de formă și conținut ale actelor de procedură, de concordanță a acestora cu actele procesuale pe care le încorporează ori cu dispozițiile legale aplicabile urmării penale, toate aceste caracteristici imprimând acestui examen un specific, inevitabil, formalism.

În aceste condiții, este limpede că judecătorul de cameră preliminară nu se poate pronunța asupra aspectelor legate de temeinicia acuzației, acesta fiind atributul exclusiv al instanței competente să judece fondul cauzei.

Există norme procesual penale în temeiul cărora instituțiile procesual penale invocate pot fi valorificate în celelalte faze ale procesului penal, cu respectarea drepturilor fundamentale invocate, în condițiile în care instituția procesuală a camerei preliminare nu aparține nici urmării penale, nici judecării, fiind echivalentă unei noi faze a procesului penal, iar, din reglementarea atribuțiilor pe care funcția exercitată de judecătorul de cameră preliminară le presupune, activitatea acestuia nu privește fondul cauzei, actul procesual exercitat de către acesta neantamând și nedispunând, în sens pozitiv sau negativ, cu privire la elementele esențiale ale raportului de conflict: faptă, persoană și vinovăție.

Aplicând aceste aspecte pur teoretice la speța dedusă judecării, Curtea urmează a analiza motivele invocate de contestator în cele ce urmează.

1. Nulitatea absolută a folosirii de către colaboratorul cu altă identitate „Tomescu Ciprian”, a dispozitivelor tehnice de înregistrare, fără o autorizare expresă a judecătorului de drepturi și libertăți.

Norme legale incidente:

Art. 138. – (1) Constituie metode speciale de supraveghere sau cercetare următoarele:

- a) interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță;
- b) accesul la un sistem informatic;
- c) supravegherea video, audio sau prin fotografiere;
- d) localizarea sau urmărirea prin mijloace tehnice;
- e) obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane;
- f) reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale;
- g) utilizarea investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor;
- h) participarea autorizată la anumite activități;
- i) livrarea supravegheată;
- j) obținerea datelor de trafic și de localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(2) Prin interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare se înțelege interceptarea, accesul, monitorizarea, colectarea sau înregistrarea comunicărilor efectuate prin telefon, sistem informatic ori prin orice alt mijloc de comunicare.

(6) Prin supraveghere video, audio sau prin fotografiere se înțelege fotografierea persoanelor, observarea sau înregistrarea conversațiilor, mișcărilor ori a altor activități ale acestora.

(7) Prin localizare sau urmărire prin mijloace tehnice se înțelege folosirea unor dispozitive care determină locul unde se află persoana sau obiectul la care sunt atașate.

(10) Prin utilizarea investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor se înțelege folosirea unei persoane cu o altă identitate decât cea reală în scopul obținerii de date și informații cu privire la săvârșirea unei infracțiuni.

(13) Prin supraveghere tehnică se înțelege utilizarea uneia dintre metodele prevăzute la alin. (1) lit. a)-d).”

Art. 142. – (1) Procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției.

(11) Pentru realizarea activităților prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)-d), procurorul, organele de cercetare penală sau lucrătorii specializați din cadrul poliției folosesc nemijlocit sistemele tehnice și proceduri adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate.

Art. 143. – (1) Procurorul sau organul de cercetare penală întocmește un proces-verbal pentru fiecare activitate de supraveghere tehnică, în care sunt consemnate rezultatele activităților efectuate care privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor, datele de identificare ale suportului care conține rezultatul activităților de supraveghere tehnică, numele persoanelor la care se referă, dacă sunt cunoscute, sau alte date de identificare, precum și, după caz, data și ora la care a început activitatea de supraveghere și data și ora la care s-a încheiat.

(2) La procesul-verbal se atașează, în plic sigilat, o copie a suportului care conține rezultatul activităților de supraveghere tehnică. Suportul sau o copie certificată a acestuia se păstrează la sediul parchetului, în locuri speciale, în plic sigilat și va fi pus la dispoziția instanței, la solicitarea acesteia. După sesizarea instanței, copia suportului care conține activitățile de supraveghere tehnică și copii de pe procesele-verbale se păstrează la grefa instanței, în locuri speciale, în plic sigilat, la dispoziția exclusivă a judecătorului sau completului investit cu soluționarea cauzei.

Potrivit art. 148 cod procedură penală, autorizarea folosirii investigatorilor sub acoperire se poate dispune de procuror, pe o perioadă de maximum 60 de zile, dacă:

a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni contra securității naționale prevăzute de Codul penal și de alte legi speciale, precum și în cazul infracțiunilor de trafic de droguri, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede ori alte valori, falsificare de instrumente de plată electronică, șantaj, lipsire de libertate, evaziune fiscală, în cazul infracțiunilor de corupție, al infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, al infracțiunilor care se săvârșesc prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică ori în cazul unor alte infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 7 ani sau mai mare ori există o suspiciune rezonabilă că o persoană este implicată în activități infracționale ce au legătură cu infracțiunile enumerate mai sus;

b) măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii;

c) probele sau localizarea și identificarea faptuitorului, suspectului ori inculpatului nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar

prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

(2) Măsura se dispune de procuror, din oficiu sau la cererea organului de cercetare penală, prin ordonanță care trebuie să cuprindă, în afara mențiunilor prevăzute la art. 286 alin. (2):

- a) indicarea activităților pe care investigatorul sub acoperire este autorizat să le desfășoare;
- b) perioada pentru care s-a autorizat măsura;
- c) identitatea atribuită investigatorului sub acoperire.

(3) În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografiile sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.

Potrivit art.150 cod procedură penală, participarea autorizată la anumite activități în condițiile art. 138 alin. (11) se poate dispune de către procurorul care supraveghează sau efectuează urmărirea penală, pe o perioadă de maximum 60 de zile, dacă:

a) există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni de trafic de droguri, de efectuare de operațiuni ilegale cu precursori sau cu alte produse susceptibile de a avea efecte psihoactive, infracțiuni privind nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare, al materiilor explozive și al precursorilor de explozivi restricționați, trafic și exploatarea persoanelor vulnerabile, acte de terorism sau asimilate acestora, de finanțare a terorismului, spălare a banilor, falsificare de monede, timbre sau de alte valori, unei infracțiuni care se săvârșește prin sisteme informatice sau mijloace de comunicare electronică, șantaj, lipsire de libertate în mod ilegal, evaziune fiscală, în cazul infracțiunilor de corupție, al infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție și al infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene sau în cazul altor infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 7 ani sau mai mare ori dacă există o suspiciune rezonabilă că o persoană este implicată în activități infracționale care au legătură, potrivit art. 43, cu infracțiunile enumerate mai sus;

b) măsura este necesară și proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor sau a probelor ce urmează a fi obținute ori gravitatea infracțiunii;

c) probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

(3) Activitățile autorizate pot fi desfășurate de un organ de cercetare penală, de un investigator cu identitate reală, de un investigator sub acoperire sau de un colaborator.

(4) Desfășurarea activităților autorizate de către persoana prevăzută la alin. (2) lit. c) nu constituie contravenție sau infracțiune.

(5) Punerea în executare a acestor măsuri se consemnează într-un proces-verbal care conține: datele la care măsura a început și s-a încheiat, date cu privire la persoanele care au desfășurat activitățile autorizate, descrierea dispozitivelor tehnice utilizate în cazul în care s-a autorizat de către judecătorul de drepturi și libertăți, folosirea mijloacelor tehnice de supraveghere, identitatea persoanelor cu privire la care a fost pusă în aplicare măsura.

Judecătorul de cameră preliminară a constatat că Decizia 64/2023 a ICCJ a fost publicată ulterior emiterii rechizitoriului nr. 116/D/P/2023, fapt care atrage inaplicabilitatea acestei decizii.

De asemenea, în rechizitoriu nu se menționează ca probă folosită împotriva inculpatului vreo înregistrare efectuată de colaboratorul cu altă identitate „Tomescu Ciprian”, fiind doar indicată modalitatea în care acesta a cumpărat de la inculpat drogurile.

Pornind de la această afirmație, în analiza acestui motiv de contestație, Curtea constată că, la filele 60-68 vol. I dosar UP se află redarea integrală a convorbirilor audio video în mediu ambiantal, în baza mandatului de supraveghere tehnică 45/UP/31.05.2023, emis de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Tribunalului Arad, între colaboratorul sub acoperire „Tomescu Ciprian,, și inculpatul Bojescu Ioan Dănuț, cu ocazia cumpărării autorizate de droguri de mare risc.

Mandatul de supraveghere tehnică 45/31.05.2023, aflat la fila 6 vol. II dosar UP autorizează supravegherea video, audio și prin fotografiere a făptuitorului Bojescu Dănuț Ioan, Bojescu Viorel, Hanc Laurențiu Gabriel Darius, a persoanelor cu care intră în contact și a locațiilor pe care le frecventează, inclusiv prin montarea tehnicii video în spațiul public, pentru a obține fotografii, înregistrări audio video cu făptuitorii în momentul efectuării tranzacțiilor cu droguri/substanțe psihoactive.

Prin urmare, mandatul nu conține nicio prevedere legată de autorizarea colaboratorului în vederea înregistrării audio video a acestor persoane.

Prin ordonanța din data de 29.05.2023 (fila 28, vol. I dosar UP), procurorul de caz autorizează folosirea în cauză, în calitate de colaborator cu altă identitate, a numitului „Tomescu Ciprian”, activitățile pe care acesta urma să le desfășoare fiind: să poarte discuții cu făptuitorii Bojescu Dănuț Ioan, Bojescu Viorel, Hanc Laurențiu Gabriel Darius și cu alte persoane din anturajul acestora, referitoare la săvârșirea infracțiunilor de trafic de droguri de risc, mare risc și efectuare de operațiuni cu substanțe psihoactive; să manevreze și să dețină cu titlu provizoriu cantitatea de droguri de risc, mare risc și substanțe psihoactive procurate în condițiile evocate anterior; stabilirea pe cât posibil a legăturilor infracționale ale făptuitorilor Bojescu Dănuț Ioan, Bojescu Viorel, Hanc Laurențiu Gabriel Darius cu alte persoane implicate în activitatea infracțională, strângerea datelor și informațiilor privind existența infracțiunii; obținerea mijloacelor de probă în condițiile prevăzute de lege; folosirea de documente de acoperire pe teritoriul României; orice alte activități permise de lege în vederea probării activității infracționale.

Prin urmare, nici această ordonanță nu conține o prevedere legată de autorizarea colaboratorului în vederea înregistrării audio video a făptuitorilor.

Analizând aspectele legale ce derivă din textele de lege incidente, Curtea reamintește că judecătorul este figura cheie a tehnicii de investigație reglementată de art. 139, 140 Cod penal, fiind responsabil atât de autorizarea cât și de prelungirea măsurii. Alegerea legiuitorului se înscrie în tendința de a rezerva judecătorului puterea de a recurge la constrângere și la luarea de măsuri care pot aduce atingere drepturilor și libertăților fundamentale.

Este de necontestat faptul că supravegherea tehnică reprezintă a ingerință a autorităților în viața intimă și privată a individului, iar dispozițiile naționale trebuie să fie de

natură a oferi suficiente garanții pentru protejarea persoanei împotriva unei intruziuni arbitrare.

De aceea a fost introdusă instituția judecătorului de drepturi și libertăți, necesitatea rezidând și din faptul că în cursul urmăririi penale organul de urmărire penală poate propune a fi luate o serie de măsuri ce vizează drepturile și libertățile fundamentale ale omului or acestea, așa cum a statuat în mod constant jurisprudența CEDO, nu pot fi dispuse decât de un magistrat independent, singurul în măsură să aprecieze dacă aceste restrângeri ale libertății individuale sunt necesare.

Principiul legalității administrării probelor este cea regulă potrivit căreia în procesul penal trebuie administrate probele obținute, cu respectarea dispozițiilor legale, prin mijloacele de probă prevăzute de lege.

Principiul loialității administrării probelor este regula potrivit căreia este interzisă utilizarea oricărei strategii sau manopere ce are ca scop administrarea, cu rea-credință, a unui mijloc de probă sau care are ca efect provocarea comiterii unei infracțiuni în vederea obținerii unui mijloc de probă, dacă prin aceste mijloace se aduce atingere demnității persoanei, drepturilor acesteia la un proces echitabil sau la viața privată ori secretului profesional; astfel, sunt protejate implicit și alte drepturi fundamentale ale omului, cum ar fi: dreptul la respectarea demnității umane (art. 3 CEDO), dreptul la un proces echitabil (art. 6 CEDO) ori dreptul la viața privată (art. 8 CEDO).

Decizia 64/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, stabilește că investigatorul sub acoperire sau colaboratorul poate purta dispozitive de înregistrare, aspect care reiese fără echivoc din dispozițiile art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, însă doar în condițiile în care judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că se respectă o proporționalitate între gravitatea ilicitului penal suspectat și ingerința puternică în viața privată (investigatorul ori colaboratorul, participând la ancheta penală ca interlocutori ai persoanei vizate de aceasta au, ab initio, posibilități sporite de a determina, de a surprinde, de a ocaziona, de a culege date și informații, chiar fără a depăși limitele unei anchete pasive, prin comparație cu un obiect sau o altă persoană care poartă tehnică de supraveghere fără cunoștința sa).

Prin urmare, scopul urmărit de legiuitor, acela de a acorda o protecție efectivă și adecvată vieții private a persoanei suspectate de comiterea unei infracțiuni, în situația efectuării de înregistrări video sau audio de către un investigator sau colaborator, nu poate fi atins în măsura în care judecătorul de drepturi și libertăți, la momentul emiterii mandatului de supraveghere tehnică, în condițiile art. 139 din Codul de procedură penală, nu a cunoscut folosirea investigatorului sub acoperire ori a colaboratorului și, în consecință, nu a avut posibilitatea de a analiza legalitatea și oportunitatea efectuării de fotografii, înregistrări video sau audio de către acesta.

Limitările aduse drepturilor fundamentale ale persoanelor trebuie să se supună testului necesității, proporționalității și subsidiarității, motiv pentru care orice restrângere trebuie să aibă loc în condiții stricte și, în speță, autorizate de judecătorul de drepturi și libertăți.

Folosirea unor astfel de metode speciale de supraveghere sau cercetare implică un nivel ridicat de ingerință în viața privată a unei persoane, aspect care face necesară trimiterea la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și a Curții Constituționale cu privire la

importanța controlului exercitat de un magistrat independent (judecătorul) în cauzele în care se impun astfel de măsuri.

În consecință, caracterul special al procedurii ce nu permite derogări, argumentele ce țin de rolul conferit judecătorului de drepturi și libertăți în arhitectura procesului penal în contextul separării funcțiilor judiciare, aspectele reliefate de jurisprudența anterior menționată cu privire la standardul constituțional și convențional de protecție a libertăților individuale impun concluzia că, în cazurile în care procurorul recurge la procedura prevăzută de art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală, **este obligat** să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți chiar și în cazul existenței unui mandat de supraveghere emis anterior, **exigență legală care, sub niciun temei, nu poate fi eludată.**

Curtea reamintește că sesizarea instanței supreme privind dezlegarea unei chestiuni de drept constituie un mecanism de asigurare a unei practici judiciare unitare, complementar și distinct de instituția recursului în interesul legii.

Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, definește în art. 69 interpretarea legală.

După forța obligatorie a interpretării, aceasta poate fi cu forță obligatorie sau fără forță obligatorie.

Interpretarea obligatorie apare în cazul interpretării oficiale, dar și în cazul deciziilor Curții Constituționale ori în cazul deciziilor date în unificarea practicii judiciare de către Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție sau al deciziilor date în soluționarea recursului în interesul legii. „Funcția de decizie încredințată instanțelor servește tocmai înlăturării îndoielilor ce ar putea rămâne în ceea ce privește interpretarea normelor, ținându-se de evoluția practicii cotidiene, cu condiția ca rezultatul să fie concordant cu substanța infracțiunii și rezonabil de previzibil”

Prin urmare, cele statuate de ICCJ în cuprinsul deciziei respectiv în cazul în care procurorul recurge la procedura prevăzută de art. 148 alin. (3) din Codul de procedură penală **este obligatorie sesizarea** judecătorului de drepturi și libertăți chiar și în cazul existenței unui mandat de supraveghere emis anterior, se interpretează, fără echivoc, în sensul că **orice încălcare a acestei proceduri atrage nulitatea absolută a mijloacelor de probă.**

Existența unui mandat anterior de supraveghere tehnică emis în temeiul art. 139 din Codul de procedură penală nu poate suplini lipsa autorizării judecătorului de drepturi și libertăți în situația în care această supraveghere este ulterior realizată prin intermediul unui colaborator sub acoperire.

Nu se poate extinde autorizarea inițială, respectiv mandatul de supraveghere tehnică dat de judecător în anumite condiții, clar stabilite, doar pentru că activitatea ulterioară a colaboratorului sub acoperire are același conținut, respectiv înregistrare audio video, similar cu activitățile anterior încuviințate.

De asemenea, autorizarea colaboratorului sub acoperire, prin ordonanța procurorului, nu poate fi echivalată cu încuviințarea dată de judecătorul de drepturi și libertăți, competențele fiind clar delimitate de lege.

Ordonanța de autorizare nu poate substitui mandatul de supraveghere emis de judecătorul de drepturi și libertăți și nu poate extinde activitățile pentru care colaboratorul a fost autorizat.

În același timp, nu se poate susține că o astfel de încălcare a normelor de competență poate atrage nulitatea relativă a procedurii probator, punând în sarcina inculpatului dovedirea vătămării provocate.

Curtea reamintește că nulitatea a fost considerată „cea mai clară, antică și realistă dintre sancțiunile procesuale penale”.

Nulitatea se întrebuițează în două sensuri „și pentru a indica motivul care face actul imperfect și pentru a exprima consecința care derivă din imperfecțiunea actului.”

Nulitatea intervine ori de câte ori o activitate procesuală s-a realizat cu neîndeplinirea condițiilor impuse de lege.

În speța dedusă judecării, o procedură care impune autorizarea judecătorului de drepturi și libertăți a fost realizată în lipsa acesteia, fapt care nu poate atrage decât nulitatea absolută.

Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr. 55 din 4 februarie 2020 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 517 din 17 iunie 2020), a stabilit că „În ceea ce privește înregistrările ce rezultă din aplicarea sistemului reglementat de Codul de procedură penală, procedura de contestare a legalității acestor mijloace de probă, precum și criteriile ce trebuie avute în vedere de judecătorul de cameră preliminară în cadrul acestui demers judiciar, se desprind din dispozițiile procesual penale.(..)”

Așa fiind, atunci când analizează legalitatea mijlocului de probă și a procedurii probatoriu prin care au fost obținute înregistrările, în cazul sistemului reglementat de Codul de procedură penală, judecătorul de cameră preliminară are în vedere, pe de-o parte, condițiile impuse de dispozițiile legale pentru autorizarea unor asemenea măsuri, iar, pe de altă parte, organul competent să emită această autorizare.

Conform art. 148 alin. (3) din C.proc.pen., „În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică. Dispozițiile art. 141 se aplică în mod corespunzător.”

Or, se poate lesne observa că această dispoziție legală este cât se poate de clară sub aspectul procedurii pe care procurorul trebuie să o urmeze într-o asemenea situație.

Astfel, după autorizarea folosirii unui investigator, procurorul, dacă apreciază că este necesar ca acesta să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video, sesizează judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică.

Această ordine rezultă explicit din textul legal, atât timp cât legiuitorul a prevăzut că „În cazul în care procurorul apreciază că este necesar ca investigatorul sub acoperire să poată folosi dispozitive tehnice pentru a obține fotografii sau înregistrări audio și video (...)” ceea ce presupune ca procurorul, într-o primă etapă, să autorizeze folosirea unui colaborator și apoi, într-o a doua etapă (condiționată de necesitatea folosirii de către colaborator a unor dispozitive tehnice pentru obținerea de fotografii sau înregistrări audio și video), să sesizeze judecătorul de drepturi și libertăți în vederea emiterii mandatului de supraveghere tehnică.”

În consecință, Curtea va reține că înregistrările ambientale efectuate de către colaboratorul cu altă identitate „Tomescu Ciprian”, cu eludarea **examenului de proporționalitate și de subsidiaritate** efectuat de judecătorul de drepturi și libertăți, și în

lipsa autorizării acestuia, sunt **nule absolut**, autorizarea fiind dată de către procuror care nu avea această competență legală, deci de către un organ necompetent.

Or, potrivit art.281 alin.1 lit. b ind.1 Cod procedură penală „determină întotdeauna aplicarea nulității încălcarea dispozițiilor privind: (b ind 1) competența materială și competența după calitatea persoanei a organului de urmărire penală;

Completul de cameră preliminară reține că potrivit art. 148 alin 5 rap. la art. 10 cod procedură penală ”Colaboratorul culege date și informații în baza ordonanței emise potrivit alin. (1) - (3), pe care le pune, în totalitate, la dispoziția procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, întocmind un proces-verbal.

Conform art. 150 alin. 5 cod procedură penală „Punerea în executare a acestor măsuri se consemnează într-un proces-verbal care conține: datele la care măsura a început și s-a încheiat, date cu privire la persoanele care au desfășurat activitățile autorizate, descrierea dispozitivelor tehnice utilizate în cazul în care s-a autorizat de către judecătorul de drepturi și libertăți, folosirea mijloacelor tehnice de supraveghere, identitatea persoanelor cu privire la care a fost pusă în aplicare măsura.

Judecătorii de cameră preliminară constată că activitățile detaliate în cuprinsul procesului verbal încheiat potrivit art. 148 alin 5 cod procedură penală și art. 150 alin 5 cod procedură penală au fost înregistrate în mod nelegal, înregistrările fiind lovite de nulitate absolută.

Potrivit art. 102 cod procedură penală ”(2) Probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal. (3) Nulitatea actului prin care s-a dispus sau autorizat administrarea unei probe ori prin care aceasta a fost administrată determină excluderea probei, precum și înlăturarea din dosarul cauzei a mijlocului de probă corespunzător probei excluse. ”(4) Probele derivate se exclud dacă au fost obținute în mod direct din probele obținute în mod nelegal și nu puteau fi obținute în alt mod.”

Or, judecătorii Curții sunt în imposibilitate de a stabili dacă descrierea activităților desfășurate de colaborator s-a realizat sau nu pe baza înregistrărilor audio-video ambientale (atât a procedurilor probatorii, cât și a mijloacelor de probă), probe constatate ca fiind nule absolut.

Valorificarea înregistrărilor audio-video, nule absolut, atrage nulitate absolută a acestor procese verbale, întrucât reprezintă tot o redare, mai succintă, a conținutului convorbirilor, comunicărilor sau conversațiile înregistrate, care privesc faptele ce formează obiectul cercetării, conținut redat în procesele verbale întocmite conform dispozițiilor art. 143 alin 4 cod procedură penală, și care au fost la rândul loc constatate ca fiind nule absolut.

Drept consecință, judecătorii Curții vor constata că sunt nule absolut mijloacele de probă constând în înregistrările efectuate prin folosirea de dispozitive tehnice de către colaboratorul cu altă identitate „Tomescu Ciprian”, autorizat în baza Ordonanței procurorului din 29 mai 2023, precum și a proceselor verbale de redare în formă scrisă a înregistrărilor din mediul ambiental aflate la filele 60-67 volumul I dosar urmărire penală

2. Nulitatea relativă a rapoartelor de constatare tehnico științifică 1375588/07.07.2023, 1375668/11.07.2023, 1375677/13.07.2023, 1375676/21.07.2023.

În motivare se arată că a fost folosită „analiza prin cromatografie în strat subțire” care nu este acreditată RENAR, așa cum se menționează în finalul raportului.

Curtea va înlătura această susținere, în condițiile în care această metodă nu a fost singura folosită în analiza Laboratorului, fiind utilizate, în prealabil, metode acreditate RENAR, astfel încât aceste rezultate sunt valide.

Metoda constând în „analiza prin cromatografie în strat subțire” a fost folosită doar în completarea analizelor inițiale, acreditate, ceea ce face ca rapoartele de constatare să fie validate.

3. Neregularitatea rechizitoriului emis la data de 04.10.2023, bazat pe descrierea inexactă a stării de fapt și a încadrării, existența unor erori asupra stării de fapt.

Nici din această perspectivă Curtea nu își poate însuși punctul de vedere al apărării.

Astfel, din coroborarea art.345 alin.2, 3 și art. 346 alin.2, 3,4 cod procedură penală rezultă că, în această etapă judecătorul de cameră preliminară analizează regularitatea rechizitoriului ca act de sesizare, verificând îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 328 C.pr.pen. privind conținutul său, inclusiv sub aspectul descrierii faptelor pentru a se stabili obiectul și limitele judecății.

În această etapă accentul cade pe verificarea clarității acuzației, respectiv a descrierii faptelor într-o manieră detaliată, explicită, lipsită de ambiguitate care să permită inculpaților înțelegerea deplină a conținutului faptic al acuzațiilor penale, iar judecătorului, individualizarea, dincolo de orice echivoc, a obiectului și limitelor judecății.

Curtea constată că nu există temeiuri pentru a aprecia că rechizitoriul este neregularitar întocmit.

Potrivit art. 328 C.p.p., privind cuprinsul rechizitoriului, acesta se limitează la fapta și persoana pentru care s-a efectuat urmărirea penală și cuprinde în mod corespunzător mențiunile prevăzute la art. 286 alin. (2), datele privitoare la fapta reținută în sarcina inculpatului și încadrarea juridică a acesteia, probele și mijloacele de probă, cheltuielile judiciare, mențiunile prevăzute la art.330 și 331, dispoziția de trimitere în judecată, precum și alte mențiuni necesare pentru soluționarea cauzei(al.1). În rechizitoriu se arată numele și prenumele persoanelor care trebuie citate în instanță, cu indicarea calității lor în proces, și locul unde urmează a fi citate(al.2).

Curtea reamintește că regularitatea actului de sesizare vizează o descriere a faptelor clară și completă, în vederea determinării obiectului și limitelor judecății.

Cerința indicării probelor și mijloacelor de probă presupune ca rechizitoriul să indice de o manieră rezonabilă suportul probator direct sau indirect, astfel încât acuzatul să înțeleagă baza probatori a acuzației.

Judecătorul de cameră preliminară nu poate analiza aparența temeiniciei probelor, suficiența sau insuficiența acestora și nici nu poate analiza dacă probele administrate au condus la încadrarea juridică dată faptelor.

Judecătorul de cameră preliminară de la fond a reținut corect și a motivat ample motivele pentru care actul de sesizare întocmit îndeplinește toate cerințele legale, este apt să investească instanța.

În această fază nu se poate analiza dacă acuzațiile sunt sau nu fondate, dacă există sau, dimpotrivă, nu există probe care să le susțină.

În ceea ce privește presupusele erori asupra stării de fapt, acestea urmează a face obiectul analizei pe fond, nefiind apte să conducă la concluzia, din această perspectivă, a neregularității actului de sesizare.

Pentru toate aceste motive, în baza art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. a) rap. la art. 347 Cod procedură penală, va admite contestația formulată de contestatorul inculpat BOJESCU DĂNUȚ IOAN împotriva încheierii nr. 440 din 06.12.2023, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad în dosarul 2948/108/2023/a1.

Va desființa în parte încheierea atacată și în rejudecare:

Va admite în parte cererile și excepțiile invocate de către contestatorul inculpat BOJESCU DĂNUȚ IOAN.

În baza art. 102 alin. (3) Cod procedură penală, raportat la art. 148 alin. (3), (10) Cod procedură penală și H.P. 64/2023 a I.C.C.J.- Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, va admite excepția nulității mijloacelor de probă constând în înregistrările efectuate prin folosirea de dispozitive tehnice de către colaboratorul cu altă identitate „Tomescu Ciprian”, autorizat în baza Ordonanței procurorului din 29 mai 2023.

În baza art. 102 alin. 3 Cod procedură penală și a Deciziei nr. 22 din 18 ianuarie 2018 a Curții Constituționale, va dispune îndepărtarea de la dosarul cauzei a mijloacelor de probă excluse, respectiv procesul verbal de redare în formă scrisă a înregistrărilor din mediul ambiental aflat la filele 60-67 volumul I dosar urmărire penală, precum și a suportului optic în baza căruia s-a realizat redarea.

Va respinge în rest cererile și excepțiile formulate de contestatorul inculpat.

În baza art. 345 alin. 3 Cod procedură penală, va înainta, de îndată, prezenta încheiere, P.I.C.C.J. – DIICOT Biroul Teritorial Arad, cu solicitarea de a se preciza, în termen de 5 zile de la comunicare, dacă se menține dispoziția de trimitere în judecată sau dacă se solicită restituirea cauzei.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare vor rămâne în sarcina statului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

În baza art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. a) rap. la art. 347 Cod procedură penală, admite contestația formulată de contestatorul inculpat BOJESCU DĂNUȚ IOAN împotriva încheierii nr. 440 din 06.12.2023, pronunțată de Judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Arad în dosarul 2948/108/2023/a1.

Desființează în parte încheierea atacată și în rejudecare:

Admite în parte cererile și excepțiile invocate de către contestatorul inculpat BOJESCU DĂNUȚ IOAN.

În baza art. 102 alin. (3) Cod procedură penală, raportat la art. 148 alin. (3), (10) Cod procedură penală și H.P. 64/2023 a I.C.C.J.- Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, admite excepția nulității mijloacelor de probă constând în înregistrările efectuate prin folosirea de dispozitive tehnice de către colaboratorul cu altă identitate „Tomescu Ciprian”, autorizat în baza Ordonanței procurorului din 29 mai 2023.

În baza art. 102 alin. 3 Cod procedură penală și a Deciziei nr. 22 din 18 ianuarie 2018 a Curții Constituționale, dispune îndepărtarea de la dosarul cauzei a mijloacelor de probă excluse, respectiv procesul verbal de redare în formă scrisă a înregistrărilor din mediul

ambiental aflat la filele 60-67 volumul I dosar urmărire penală, precum și a suportului optic în baza căruia s-a realizat redarea.

Respinge în rest cererile și excepțiile formulate de contestatorul inculpat.

În baza art. 345 alin. 3 Cod procedură penală, înaintează, de îndată, prezenta încheiere, P.I.C.C.J. – DIICOT Biroul Teritorial Arad, cu solicitarea de a se preciza, în termen de 5 zile de la comunicare, dacă se menține dispoziția de trimitere în judecată sau dacă se solicită restituirea cauzei.

În temeiul art. 275 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziția contestatorului și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței, azi, 09.02.2024.

Judecător de cameră preliminară,
Anca Corlan

Judecător de cameră preliminară,
Adriana Stoicescu

Grefier,
Ionelia-Isabela Ancuțeru

RED: A.S./11.03.2024

Dact: I.I.A / 11.03.2024

Primă instanță: Tribunalul Arad - Jud: Lorant Varga